Dosarul nr. 3ra–32/18

Prima instanţă: Judecătoria Chişinău, sediul central, judecător N. Şova
Instanţa de apel: Curtea de Apel Chişinău, judecători A. Minciuna, V. Sîrbu, V. Mihăila

ÎNCHEIERE

31 ianuarie 2018 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ
al Curţii Supreme de Justiţie

în componenţa:
Preşedintele completului, judecător – Svetlana Filincova,
Judecători – Nicolae Craiu, Dumitru Visternicean

examinând admisibilitatea recursului declarat de către SRL „Softron" împotriva deciziei Curţii de Apel Chişinău din 11 octombrie 2017, prin care a fost admis apelul Biroului Vamal Centru şi casată hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul central din 06 iunie 2017, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a SRL „Softron" către Biroul Vamal Centru cu privire la anularea actului de inspecţie şi obligarea aplicării metodei 1 de calcul a valorii în vamă şi încasarea sumelor percepute nefondat,

c o n s t a t ă:

La 28.12.2016, SC „Softron" SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Centru (anterior Chişinău), prin care a solicitat anularea deciziei Biroului Vamal Centru privind majorarea valorii în vamă şi a actului de inspecţie a Biroului Vamal Centru nr. I 23640 din 22.11.2016, obligarea Biroului Vamal Centru să aplice metoda 1 de calcul a valorii în vamă pentru mărfurile importate în baza declaraţiei vamale cu nr. I 23640 din 22.11.2016 cu recalcularea impozitelor şi taxelor aferente achitate suplimentar şi restituirea acestora în beneficiul SRL „Softron".

În motivarea cererii reclamantul a indicat, că la 22.11.2016, SRL „Softron" a depus la Biroul Vamal Chişinău 3019 declaraţia vamală I 23640 pentru vămuirea unor loturi de mărfuri printre care 300 de încălzitoare de apă electrice instantanee „KITCHEN KRAFT K5L 2kw", iar la declaraţia vamală a anexat documentele necesare şi obligatorii care justifică valoarea declarată a mărfurilor, în corespundere cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 974 din 15.08.2016 pentru aprobarea Regulamentului privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor.

De către reprezentantul împuternicit al SRL „Softron" a fost completat formularul tipizat a DV1 şi anunţată valoarea mărfurilor în vamă, conform metodei

1 „Metoda de evaluare în baza valorii tranzacţiei cu marfa respectivă ori în baza preţului efectiv plătit sau care urmează să fie plătit”, după cum prevede Hotărârea Guvernului nr. 974 din 15.08.2016 cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor, respectiv pentru lotul de marfă menţionat mai sus a fost declarată valoarea mărfurilor conform preţului tranzacţiei, indicat în factura comercială (invoice).

În pofida faptului că de către SRL „Softron” au fost prezentate actele necesare şi suficiente care justifică valoarea declarată în vamă a mărfurilor importate, de către reprezentatul organului vamal nu a fost acceptată valoarea declarată, acesta operând majorare fără a justifica motivul neacceptării valorii declarate şi necesitatea majorării valorii în vamă pentru produsele menţionate, care în consecinţă a prejudiciat material compania, fiind obligată să achite nejustificat taxe si proceduri vamale.

Prin urmare, reprezentantul organului vamal neîntemeiat a refuzat aplicarea metodei nr. 1 de determinare a valorii în vamă, iar decizia de aplicare a metodei nr. 6 a fost una ilegală şi corespunzător decizia de majorare a valorii în vamă fiind una ilegală.

La 25.11.2016, în adresa Serviciului Vamal a fost depusă o cerere prealabilă privind dezacordul cu decizia de majorare, iar prin răspunsul nr.28/11- 19641 din 22.12.2016, Serviciul Vamal a respins cererea ca fiind neîntemeiată.

În opinia reclamantului refuzul pârâtului privind respingerea cererii prealabile, precum şi majorarea valorii în vamă pentru lotul de marfă nominalizat este neîntemeiată, ori atât la examinarea cererii prealabile, cât şi la aprecierea valorii în vamă, reprezentanţii organului vamal au examinat superficial actele aferente pentru vămuirea lotului de marfă menţionat, ignorând documentele care cu certitudine confirmă autenticitatea valorii declarate în vamă.

Prin decizia de majorare a valorii în vamă, precum şi refuzul anulării acesteia, s-a lezat dreptul şi interesele legitime ale SRL „Softron”, prin urmare decizia emisă fiind una ilegală şi neîntemeiată care urmează a fi anulată.

Până în prezent SRL „Softron” nu cunoaşte motivele şi temeiurile potrivit cărora reprezentanţii organului vamal au majorat valoarea mărfurilor, nu a primit un act administrativ în acest sens, atât în cadrul procedurii de determinare a valorii în vamă, precum şi în răspunsul la cererea prealabilă, or pârâtul s-a limitat doar să declare cererea prealabilă neîntemeiată.

În drept si-a întemeiat cererea pe prevederile Legii nr. 1380 din 20.11.1997 cu privire la tariful vamal, Hotărârea Guvernului RM nr. 974 din 15.08.2016 şi Legea cu privire la contenciosul administrativ.

Astfel, a solicitat anularea deciziei Biroului Vamal privind majorarea valorii în vamă şi a actului de inspecţie a Biroului Vamal Chişinău nr. I 23640 din 22 noiembrie 2016 ca fiind neîntemeiat, obligarea Biroului Vamal Chişinău să aplice metoda 1 de evaluare a valorii în vamă pentru mărfurile importate conform declaraţiei I 23640 cu recalcularea impozitelor şi taxelor aferente achitate suplimentar şi restituirea acestora în beneficiul SRL „Softron”.

Prin cererea de concretizare a cerinţelor depusă la data de 24 mai 2017, SRL „Softron” a solicitat anularea deciziei Biroului Vamal Centru privind majorarea

valorii în vamă şi a actului de inspecţie a Biroului vamal Chişinău nr.I23640 din 22.11.2016, obligarea Biroului Vamal Centru să aplice metoda 1 de evaluare a valorii în vamă pentru mărfurile importate conform declaraţiei 123640, încasarea din contul pârâtului a prejudiciului material cauzat în mărime de 5480,74 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul central din 06 iunie 2017, a fost admisă acţiunea integral. S-a anulat ca fiind emis contrar prevederilor legii şi fără efecte juridice actul cu caracter administrativ (actul de inspecţie), emis la declaraţia vamală cu nr. 3019 I 23640 din 22.11.2016 de către Biroul Vamal Chişinău privind calculul (recalcul) drepturilor de import faţă de Societatea Comercială „Softron" SRL şi s-a obligat Biroul Vamal Centru să aplice metoda 1 de calcul a valorii în vamă pentru mărfurile importate în baza declaraţiei vamale cu nr. 3019 I 23640 din 22.11.2016. S-a încasat din contul Biroului Vamal Centru în beneficiul Societăţii Comerciale „Softron" SRL a sumei percepute nefondat în baza actului de inspecţie (act cu caracter administrativ) contestat în valoare de 5 480,74 lei.

Prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 11 octombrie 2017, a fost admis apelul Biroului Vamal Centru şi casată hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul central din 06 iunie 2017, cu pronunţarea unei hotărâri noi de respingere a acţiunii.

La 07.11.2017, SRL „Softron" a declarat recurs împotriva deciziei instanţei de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanţei de apel cu menţinerea hotărârii primei instanţe.

În motivarea recursului a indicat că instanţa de apel la examinarea cauzei nu a luat în consideraţie faptul în speţă sarcina probaţiei îi revine organului vamal, iar acesta nu a prezentat nici o probă întru confirmarea legalităţii actului administrativ contestat.

La 22.12.2017, Biroul Vamal Centru a depus referinţă la cererea de recurs, prin care a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii Supreme de Justiţie consideră recursul declarat de către SRL „Softron" ca fiind inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin.(1) din Codul de procedură civilă, părţile şi alţi participanţi la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esenţială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art.432 alin.(2), (3) şi (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) din Codul de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) şi (4) din Codul de procedură civilă.

Dat fiind faptul că temeiurile declarării recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art.432, Completul reține că, reieșind din prevederile art.437 alin.(1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau acelor circumstanțe ale aplicării eronate ale

normelor de drept material sau procedural, care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, criticile aduse de societatea-recurentă, însoțite de argumentarea circumstanțelor de fapt ale pricinii, percepute din propriul punct de vedere al recurentei, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art.432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă asupra reaprecierii probelor și circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de judecată.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentei cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

Se cere a fi precizat că, specific recursului declarat în condiţiile secţiunii a 2-a, Capitolul XXXVIII, Cod de procedură civilă, este că recursul nu provoacă o rejudecare a fondului pricinii. Rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) şi (4).

Abordarea recurentei în speță evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de judecată, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor instanței de apel, care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, caracter care nu poate fi evidențiat de cererea de recurs în cauză.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii Supreme de Justiţie constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a) şi art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii Supreme de Justiţie,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către SRL „Softron”.

Încheierea este irevocabilă.

Preşedintele completului, judecător Svetlana Filincova,

Judecători – Nicolae Craiu

Dumitru Visternicean